

آیا طالبان از ستراتژی جنگی امریکا امتیاز تاکتیکی می گیرند

منبع: آی پی اس

نویسندگان: گیرت پورتر و شاه نوری

مترجم: رسول رحیم

2012/09/23

افزایش سریع حملات بر پرسونل نظامی ایالات متحده امریکا و یا دیگر نیروهای بین المللی توسط نیروهای امنیتی افغانستان، هم بیانگر نفوذ کردن طالبان و هم بیانگر اعمال نفوذ آنها بر این نیروها می باشد و به نظر می رسد که در برابر ستراتژی فرماندهی سازمان پیمان اتلانتیک شمالی یا ناتو برای کنترل شورشگری، امتیازات تاکتیکی می گیرند.

افزایش "حملات داخلی"، که طالبان محرک آن اند، تاحال در سال 2012 موجب کشته شدن 51 سرباز ناتو گردیده است و این 45 درصد بیشتر از چنین کشتارهایی در سال 2011 می باشد. این وضعیت موجب چنان بی اعتمادی نیروهای بین المللی کمک به امنیت (آیساف) بر سربازان اردوی ملی و پولیس افغانستان گردیده است که تصمیم گرفته است در آینده عملیات های مشترک را با آن نیروهای افغان که کمتر از یک قطعه نظامی 800 نفره یا یک " کندک " اند به راه نیاندازد.

آیساف در نظر داشت تا در سال 2012 مشارکت و مشاورت بسیار قوی را با واحد های اردوی ملی و پولیس افغانستان ادامه دهد تا آنها برای متقبل شدن مسوولیت های امنیتی افغانستان آماده گردند. اما به نظر می رسد اکنون این ستراتژی بنابر برهم خوردنی که در اثر حملات داخلی به وجود آمده است، دچار اختلال شده است و مقامات نظامی و ملکی افغانستان از این ناحیه جداً نگران اند.

لیون پنیتا وزیر دفاع ایالات متحده امریکا به روز سه شنبه خواست تا این بحران در ستراتژی جنگی ایالات متحده امریکا را بسیار کوچک جلوه دهد. او آخرین حملات داخلی بر نیروهای ناتو را « آخرین نفس در حال خفه شدن » شورشگری طالبان خواند که دیگر « قادر نیستند مناطق از دست رفته شان را باز پس گیرند ». «این اصطلاح » آخرین نفس در حال خفه شدن « ادعای دیک چنی معاون رئیس جمهور پیشین ایالات متحده امریکا در مورد شورشیان عراقی را به خاطر می آورد که در سال 2005 از « آخرین تشنج مرگ زای » آنها سخن به میان آورده بود.

اما جنرال مارتین دمپسی رئیس ستاد مشترک (رئیس لوی درستیزها) ایالات متحده امریکا که ظاهراً کدام نقش شخصی در جلب حمایت از ستراتژی موجود در افغانستان نداشته است، ضمن مصاحبه ای به روز شنبه این حملات را « خطرات بسیار جدی به عملیاتی های جنگی » در ستراتژی موجود خوانده است.

دمپسی گفته است « شما نمی توانید این را امر کوچکی جلوه دهید... «ما نمی توانیم خود

را قناعت بدهیم که فقط با سخت کوشی می توانیم بر آن غلبه کنیم. چیزهایی باید تغییر بخورند.»

فرماندهی آیساف همچنان کوشیده است اهمیت این تصمیم را کوچک جلوه دهد، و برعکس تعدیلات قبلی ستر اثری که در برابر شرایط بسیار خطرناک اتخاذ می شدند، آن را « موقتی » خوانده است. در اعلامیه مطبوعاتی آیساف گفته می شود که « برگشت به عملیات عادی به زودی ممکن، همینکه اوضاع اجازه دهد صورت می گیرد. »

اما طالبان این قدرت را دارند که برشرایطی که ناتو را اجازه بدهد سطح قبلی عملیات مشترک اش را با نیروهای افغانستان از سر گیرد، اثر بگذارند. این عملیات مشترک همچون کلیدی برای قادر گردانیدن اردوی ملی و پولیس افغانستان جهت مقابله با طالبان به اتکای خود شان شمرده می شود. طالبان با ایجاد ترس و بی اعتمادی بسیار زیاد در بین نیروهای ناتو و امریکایی نسبت به نیروهای افغانستان، به یک مقابله ستر اثریک دست یافته اند.

اما اظهارات جی کرنی، سخنگوی کاخ سفید در برابر خبرنگاران که ظاهراً با زبان به کار برده شده توسط آیساف دایر بر « برگشت به عملیات عادی » در تضاد است، حاکی از آن است که حتی اگر برخی عملیات از سرهم گرفته شوند، بیشتر محدود به آنهایی خواهند بود که توسط قوماندان های منطقه یی تصویب گردند. اکنون بیشترین مشارکتها و مشاورتها در سطح کندک و بالاتر از آن خواهد بود.»

جنرال جان الین فرمانده کل نیروها آیساف در گذشته می کوشید نقش طالبان را در حملات داخلی ای که در آن سربازان و پولیس افغانستان نیروهای ناتو را می کشتند، در حداقل آن نشان دهد و آن را حدود 10 درصد می خواند. به نظر جنرال جان الین بیشتر قاتلان بنا بر خشم شخصی نسبت به مشاوران غربی شان دست می زدند. اما جان الین اعتراف می کند بر علاوه عناصر نفوذی طالبان برخی از سربازان افغانستان بنا بر « گرایش یافتن به تند روی (رادیکال شدن) (و یا زیر تاثیر ایدئولوژی افراطی قرار گرفتن » نیز شاید به این کار دست بزنند.

شواهد جدید دلالت بر آن می کنند که طالبان بر شماری از سربازان اردوی ملی و پولیس افغانستان که سربازان ناتو را کشته اند نفوذ دارن. در ماه گذشته بخش رسانه یی طالبان یک ویدیو را انتشار داد که در آن قوماندانهای طالبان در ولایت کنر از دو سربازی استقبال می کردند که گفته می شد در اوایل سال روان سربازان امریکایی و افغان را کشته اند. بر مبنای این ویدیو مجله « جنگ طولانی » قضاوت نمود که هیچ یک از این سربازان نفوذی های طالبان نبوده اند و تصمیم به کشتن را به اساس تقاضای طالبان گرفته اند.

دوگلاس اولیوانت که در سالهای 2010 و 2011 مشاور ارشد ضد شورشگری در فرماندهی منطقه یی ایالات متحده امریکا در شرق افغانستان بوده است، به " آی پی

اس "گفته است که شواهد حاکی از آن اند که بیشتر آن سربازان افغان که پرسونل ناتو را کشته اند، قبل از آنکه به نیروهای امنیتی افغانستان بپیوندند، عضو طالبان نبوده اند و بعد تر « نفوذی عملی » آنها گردیده اند.

اولیوانت می گوید: در باقت اجتماعی روستای افغانستان، طالبان محلی و سربازان افغانستان « همه یکدیگر را می شناسند و چنان نیست که از دو سیاره مختلف باشند.»

دگرمن دینی دیویس، که در سالهای 2010 و 2011 سفرهای خدمتی متعددی را در سر تا سر افغانستان انجام داده است، به شواهدی دست یافته است که طالبان واقعاً بر آن نیروهای امنیتی افغانستان نفوذ یافته اند که قرار است با نیروهای امریکایی و ناتو در ریشه کن ساختن شورشگری طالبان کمک کنند.

دیویس در یک پیش نویس گزارشی که در اوایل سال روان نوشته و در درون حکومت ایالات متحده امریکا دست به دست می شود و به دست مجله " رولینگ استون " رسیده است، می نویسد «: تقریباً در همه پسته های جنگی ای که من در سال گذشته بازدید کرده ام، نظامیان به من گزارش داده اند که ایشان روابط رادیویی و یا شکل دیگر مرادوات را قطع کرده اند که بین سربازان افغان و طالبان محلی برای معاملات کوچک عدم تهاجمی وجود داشته اند .

دیویس می نویسد که وی در ولسوالی ژری ولایت قندهار دریافت که نیروی امنیتی افغانستان « در ارتباط با طالبان » بوده است.

ملا محمد عمر رهبر روحانی و سیاسی طالبان در اعلامیه ای که در 16 ام اگست انتشار داد می گوید: طالبان

«با مهارت در صفوف دشمنان مطابق به برنامه ای که به آنها در سال گذشته داده شده بود نفوذ کرده اند .» عمر همچنان از پرسونل امنیتی افغانستان تقاضا کرد « فرار کنند و مطابق به وجایب دینی شان به طالبان بپیوندند .» از چندین ماه بدینسو ایالات متحده امریکا فشار شدیدی بر حکومت افغانستان اعمال می کرد تا با « ارزیابی مجدد هویت پرسونل اردوی ملی و پولیس افغانستان ، جلو چنین کشتارهایی را بگیرد. درست یک هفته پیش بود که حکومت افغانستان اعلام نمود « صدها «تن از پرسونل نیروهای امنیتی را از صفوف اش اخراج نموده است .

اما امکان بسیار اندکی وجود دارد که حکومت افغانستان بتواند از مخالف شدن سربازان اش با ناتو جلوگیری کند . دگروال ریچارد کیمپ یک فرمانده پیشین بریتانیایی به « گاردین » گفته است که « ارزیابی هویت در جایی مانند افغانستان ناممکن است.»

در این کشور دوسیه های مفصل در مورد افراد جوان جلب شده به اردوی ملی و پولیس وجود ندارد . تنها معلوماتی که در مورد اکثریت جلی های نو وجود دارد، همان ضمانتی است که بزرگان قریه داده اند.

انتونی شیفر دگروال متقاعد که یک عضو ارشد و مدیر ارتباطات « مرکز تحقیقات نظامی پیشرفته » می باشد، به « آی پی اس » گفته است که : افسران ایالات متحده امریکا معتقد نیستند که تلاشهای حکومت افغانستان برای شناسایی نفوذی ها و هواداران بالقوه طالبان بتواند سرعت حملات داخلی بر نیروهای ناتو و ائتلاف را کاهش بدهد. شیفر می گوید : « همه اظهارات آنها کدام تاثیری ندارند »

تصمیم آیساف برای خود داری از عملیات مشترک با واحد های کوچکتر افغانستان برای مقامات افغانستان و ناظران اوضاع یک تقویت زیاد طالبان و به صورت بالقوه یک ضربت جدی بر بدنه قبلاً لرزان اردوی ملی و پولیس افغانستان پنداشته می شود.

جنرال متقاعد عتیق الله امرخیل؛ طی مصاحبه ای با « آی پی اس » اعتراف کرد که این حملات داخلی « اعتماد ناتو را به نیروهای امنیتی افغانستان تخریب کرده است . «توقف عملیات مشترک با نیروهای امنیتی افغانستان » در واقعیت روحیه طالبان را تحکیم نموده و بالا می برد . «او گفت « طالبان فکر می کنند به هدفی که می خواسته اند، رسیده اند و آنها افتخار می کنند که نیروهای ائتلاف را وادار ساخته اند تا کمک به نیروهای امنیتی افغانستان را توقف دهند.»

امرخیل گفت که او فکر نمی کند اردوی ملی افغانستان قادر باشد بدون کمک نیروهای ناتو عملیاتی را به راه اندازد . این نیروها فاقد سلاحهای مدرن می باشند.

امرخیل می گوید : « هرگاه نیروهای خارجی حمایت نکنند و اردوی ملی افغانستان در وضع موجود گذاشته شود، کارها خرابتر می گردند . «وی ابراز نگرانی نمود که در نتیجه آن عناصر مختلف در درون اردوی ملی افغانستان « تفنگهای شان را علیه یکدیگر برگردانند.»

داود احمدی سخنگوی گلاب منگل والی هلمند نیز ابراز نگرانی کرده است که اردوی ملی افغانستان در آن ولایت قادر نیست در صورت توقف عملیات مشترک آیساف با واحد های کوچک نیروهای امنیتی ، به طور موثر عملیاتی را علیه طالبان به راه اندازند.

احمدی به « آی پی اس » گفت : « ما در ولایت هلمند و به ویژه در شمال این ولایت مشکلاتی داریم . . هرگاه ناتو در بخش عملیات با واحدهای کوچک نیروهای امنیتی کمک نکند، نیروهای امنیتی افغانستان دچار مشکلات می شوند ، زیرا آنها تا کنون برای به راه انداختن عملیات به اتکای خود شان در آن بخش ولایت آمادگی ندارند.»

یادداشت : شاه نوری از کابل گزارش می دهد وگیرت پوتر یک پژوهشگر تاریخی ژورنالیستی است که در بخش سیاست امنیت ملی ایالات متحده امریکا تخصص دارد.

